

“Quants cristians viuen per aparentar!”

Dv, 26/09/2014 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Homilia del papa Francesc a la casa de Santa Marta. *Dijous 25 de setembre de 2014*

Si tu "no tens res de consistent, també tu passaràs com totes les coses". El papa Francesc ha pres la idea del llibre de l'Eclesiastès per parar-se sobre la vanitat. Una temptació, ha assenyalat, que existeix no només pels pagans, sinó també per als cristians, per a "les persones fe". Jesús, ha recordat, "reprenia molt" els que es vanagloriaven. Als doctors de la llei, ha afegit, els deia que no havien de "passejar per les places" amb "roba de luxe" com "prínceps". Quan tu preguis, advertia el Senyor: "per favor no et facis veure, no preguis perquè et vegin", "pregar en secret, entra a la teva cambra". El mateix, ha remarcat el papa, s'ha de fer quan s'ajuda als pobres: "No tocar la trompeta, fer-ho d'amagat. El Pare ho veu, és suficient":

"Però el vanitós: 'Però mira, jo dono aquest xec per les obres de l'Església' i mostra el xec; després per un altre costat enganya l'Església. Però això ho fa el vanitós: ell viu per aparentar. 'Quan tu dejunis -diu el Senyor a aquests- si us plau, no facis el malenconiós, el trist, perquè tothom s'adoni que estàs dejunant; no, dejuna amb alegria; fes penitència amb alegria, que ningú se n'adoni'. I la vanitat és així: és viure per aparentar, viure per fer-se veure".

"Els cristians que viuen així -ha continuat- per aparentar, per la vanitat, semblen paons, gallardegen". Hi ha qui diu: "Jo sóc cristià, sóc un parent d'aquell capellà, d'aquella monja, de tal bisbe, la meua família és una família cristiana". Es vanen. "Però -pregunta el papa- la teua vida amb el Senyor? Com reses? La teua vida en les obres de misericòrdia, com van? Tu visites els malalts? La realitat". I és per això que Jesús ha afegit, "ens diu que hem de construir la nostra casa, és a dir, la nostra vida cristiana sobre la roca, sobre la veritat". En canvi, el seu advertiment ha estat, "els vanitosos construeixen la casa sobre la sorra i aquella casa cau, la vida cristiana cau, s'esmorrona, perquè no és capaç de resistir les temptacions":

"Quants cristians viuen per aparentar. La seva vida sembla com una bombolla de sabó. És bonica la bombolla de sabó! Té tots els colors! Però dura un segon i després què? També quan mirem algunes tombes, pensem que és vanitat, perquè la veritat és tornar a la terra nua, com deia el servent de Déu Pau VI. Ens espera la terra nua, aquesta és la nostra veritat final. Mentrestant, m'enorgulleixo o faig alguna cosa? Faig el bé? Cerco Déu? Prego? Les coses consistentes. I la vanitat és mentidera, és fantasiosa, s'enganya ella mateixa, enganya el vanitós, perquè primer vol semblar ser, però finalment creu ser-ho. Ho creu. Pobret!".

És això, ha subratllat, és el que va succeir amb el tetrarca Herodes, que, com llegim en l'Evangeli d'avui, es preguntava amb insistència sobre la identitat de Jesús. "La vanitat -ha dit el papa- sembla inquietuds dolentes, treu la pau. És com aquelles persones que es maquillen molt i després temen que els hi agafi la pluja i aquell maquillatge se'n vagi en orris". "No ens dona pau la vanitat -ha reprès- només la veritat ens dona la pau". Per tant, Francesc ha reiterat que l'única roca sobre la qual podem construir la nostra vida és Jesús. "I pensem -ha afirmat- aquesta proposta del diable, del dimoni, també va temptar Jesús de vanitat en el

desert", dient-li: "Vine amb mi, pugem al temple, fem l'espectacle; tu et tires a baix i tothom creurà en tu". El dimoni havia presentat a Jesús "la vanitat en una safata". La vanitat, ha reblat el papa, "és una malaltia espiritual molt greu":

"Els Pares egipcis del desert deien que la vanitat és una temptació contra la qual cal lluitar tota la vida, perquè sempre torna per prendre'ns la veritat. I per fer entendre això deien: és com la ceba, tu l'agafes i comença a espellar -la ceba- i espellega la vanitat avui, una mica de vanitat demà i tota la vida espellant la vanitat per guanyar-la. I a la fi estàs content: has tret la vanitat, has espellat la ceba, però et queda l'olor a la mà. Demanem-li al Senyor la gràcia de no ser vanitosos, de ser veraços, amb la veritat de la realitat i de l'Evangelí".

Traducció: Pere Prat -Catalunya Religió